Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8182
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

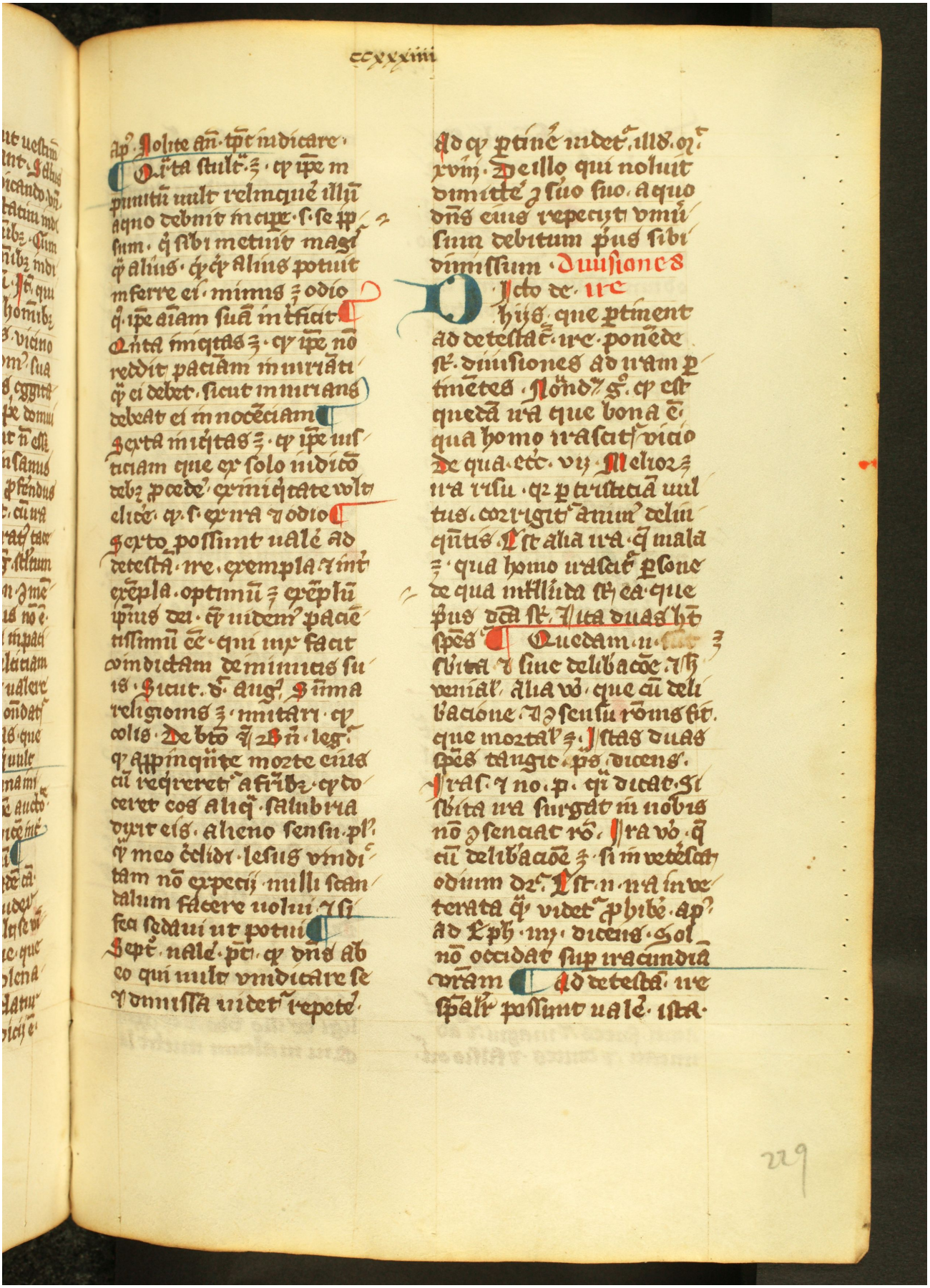

ap. Nolite ãn. tpt iudicare.
Q. ita stult. ⁊ cp ipe m
punitũ iust relinquẽ illũ
a quo debnt incipe. s. se pp
sum. q sibi metunt magi
q alius. q q alius potuit
inferre ei. minus ⁊ odio
q. ipe aiam suã intfiat
Q ita immitas ⁊ cp ipe nõ
reddit paciam inuriãti
q ei debet. sicut inurians
debeat ei innocẽciam
Q ita iniqtas ⁊ cp ipe iust
iciam que cp solo iudicõ
debz procedere cp iniqtate volu
elice. cp. s. cp ira ⁊ odio
Q ita possunt uale ad
detestã. ire. exempla ⁊ int
exẽpla. optimũ ⁊ exẽplũ
ipius dei. q indem pace
tissimũ ee. qui inp facit
omdictam de inimicis su
is. Sicut. d. aug. Summa
religions ⁊ imitari. q
colis. De bto q ⁊ bn. leg.
q appinquante morte eius
ei requireret a filiis. q do
ceret eos aliq salubria
dixit eis. alieno sensu. pl.
q meo celebri. Iesus vindi
ctam nõ expeciz. milli scan
dalum facere uolui. ⁊ si
fea sedaui ut potui
Sepe. uale. pti. q dns ab
eo qui iuste vindicare se
⁊ dimissa indet repete.
ad q pticẽ indet. illd. q.
rum. De illo qui noluit
dimittẽ ⁊ suo suo. a quo
dns eius repeciti omni
sum debitum pius sibi
dimissum. Diuisiones
Dicto de ire
his que ptinent
ad detestãd. ire. ponẽde
st. diuisiones ad iram p
tinẽtes. Nõdũ g. cp est
quedã ira que bona e.
qua homo irascat vicio
de qua etc. viz. Melior ⁊
ira risu. q p tristiciã iust
tus. corrigit animã delin
quãtis. Est alia ira. q mala
⁊ qua homo irascit plone
de qua intelligida st ea que
pius dicta st. Ista duas hãt
spes. Quedam. n. subita ⁊
subita ⁊ sine deliberacõe. ⁊ h
venial. alia vo. que cũ deli
beracione. ⁊ secundũ romãs sit.
que mortal ⁊. Istas duas
spes tangit. ps. dicens.
Irasc. ⁊ no. p. qi dicat. si
subita ira surgat in nobis
nõ ⁊ sencat ro. Ira vo. q
cũ deliberacõe ⁊ si in veteset
odium dr. Est. n. ira inve
terata q videt. p hibe. ap.
ad Eph. iiij. dicens. Sol
nõ occidat sup iracundiã
vram. ad detestã. ire
spalr possunt uale. ista.

229